

maa antage, at saadanne Lønninger ere fastsatte af Hensyn til, at Embedet fordrer hele den Arbejdstid, som Staten finder det rigtigt at fordrø af en Embedsmand. Men, som sagt, da jo den hele Tilstand, efter min Mening, endnu kun kan være provisorisk, har jeg ikke fundet det Uleiligheden værd at stille et saadant Forslag. Dertil kommer, at et saadant Forslag ikke kunde ventes at gaae igjennem uden alvorlig Prøvelse, men ved første Behandling har jeg ikke udtalt mig om dette Punkt, og Sagen er heller ikke fra andre Sider tidligere bleven bragt paa Bane, ligesom heller ikke Udvalget har været foranlediget til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Jeg er iøvrigt vedblivende af den Mening, at dette Lovforslag ikke bør vedtages, og agter derfor at stemme imod det, naar det foreligger til endelig Vedtagelse. Jeg anseer det nemlig for at være bedre, at lade det blive ved det Gamle, indtil vi kunne faae — jeg haaber, at det maa skee om ikke al for lang Tid — en Lønningslov for alle Statens Embedsmænd, hvor man da kan tage de Hensyn under Overveielse, som ere nødvendige paa Grund af Statens pecuniære Stilling og de forandrede Forhold, hvorunder vi i det Hele ere komne efter Freds slutningen.

Ussing: Den ærede Taleer, som sidst satte sig, har vist ikke opfattet Forholdet mellem Forslagene under Nr. 7 og 8 rigtigt. Det første af disse Forslag gaaer ud paa, at hele Adjunctclassen for Fremtiden skal være constitueret, og det sidstnævnte Forslag slutter sig til Regeringens Forslag, om at lade Adjuncterne fremdeles vedblive at være fast ansatte og have Pensionsret og foreslaaer kun den Forandring, at de Adjuncter, som herefter ansættes, skulle forblive constituerede i 6 Aar. Der kan derfor ikke være mindste Spørgsmaal om, at jo, hvis Forslaget under Nr. 8 bliver vedtaget, Adjuncterne ville vedblive at være pensionsberettigede. — Jeg skal dernæst tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger angaaende

Forslaget under Nr. 10, nærmest foranlediget ved den høitærede Kirke- og Underviisningsministers Udtalelse. Jeg troede, at det saavel efter hvad det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) nærmere udviklede, som efter hvad jeg har tilladt mig at fremsætte, var klart, at det her kun dreiede sig om, hvorvidt man skulde hindre en Foranstaltning, som muligens kunde være i Skolevæsenets Interesse. Det forekom mig, at det kunde være i Skolevæsenets Interesse, at en Adjunct blev forflyttet fra et Sted til et andet, og jeg ønskede ikke, at der i Udcastet skulde være et Vaand, der hindrede dette. Jeg tænkte dengang paa det Samme, som den høitærede Minister talte om, nemlig en frivillig Forflyttelse i saadanne Tilfælde, hvor Ministeren blev enig med vedkommende Adjunct om at forflytte ham til en anden Skole, hvor der var bedre Brug for ham. Siger man nu imidlertid til en saadan Mand: Du vil ved denne Forflyttelse tabe 50, 100 eller maafee 120 Rd., saa er det temmelig klart, at en saadan Enighed ikke vil opnaaes. Det andet Tilfælde, nemlig den ufrivillige Forflyttelse, som ogsaa kunde tænkes, da Regeringen har Magt dertil, har jeg ikke berørt, da det ikke har saa stor Betydning; thi her kommer den Regel i Grundloven til Anvendelse, at ingen Embedsmand kan forflyttes uden sit Samtykke, naar han derved vil tabe i Embedsindtægter. En saadan ufrivillig Forflyttelse vil altsaa være mindre heldig, da man saa vil blive nødsaget til at raade Bod paa derved opstaaet Tab i Indtægter ved en særlig Opførelse paa Finantsloven. Jeg troer saaledes, at det i Skolevæsenets Interesse vilde være mere hensigtsmæssigt, om Mindretallets Forslag blev vedtaget, end om man vedtog Fleertallets.

Gad: Maatte jeg ogsaa blot med Hensyn til samme Forslag tilføje, at naar den høitærede Minister har foretrukket Fleertallets Forslag for det, Mindretallet har stillet, og hvortil jeg har sluttet mig, af den Grund, at Mindretallets Forslag ikke bevarede dette Til-